

תפארת ענין

התקן מען גיחה
תקן מען טעם
פרשת "מקץ"
שנת תשע"ח

התקן מקדוש לעיני
קספי בן רבקה ז"ל
מאר בן מרדכי זנבז"ל
שלמה מרדכי בן פונמאנאב ז"ל
שישנה בת אבתי ז"ל

ע"ש חצדיק חמלוב"ן רבי יגון חורי זצוק"ל, זיע"א
יוצא לאור ע"י ארגון "ח"ד יגון" טל: 03-6182992 פקס: 077-2182992

מטעמים לשולחן

על הנסים ועל הנפלאות

לעתים מצפה הקב"ה מן האדם לתקן ענין כלשהו, וכשהוא מבין את רצונו יתברך ועושה כן, משפיע עליו הקב"ה שפע ברכה וכל טוב, וכאלו מוסר מעליו המחסום שמנע בעדו מלקבל את הטובה. בענין זה ספר לי הרב פנחס ארלנר שליט"א מעשה מופלא שארע לי. בשני מקומות מלמד הרב ארלנר: במוסד של בנות 'נה ירושלים' בהר נוף, ובישיבה למתחזקים של הרב הלל, ובאחד שהוא מכיר גם בינם וגם בנות, הסתייע בידו להביא כמה וכמה שדולים לידו אמר. העסוק בשדולים הנו מצוה גדולה, שהיה הקב"ה עסק בכך והיה השדכן הראשון בעולם... כמו שאמרת הגמרא (ברכות סא ע"א): "יובן ה' את הצלע". מלמד שקלעה הקב"ה לזה והביאה לאדם הראשון" וכל זאת כדי שתמצא חן בעיניו. ולכאורה המה, הלא לא היו עוד נשים בעולם, ואין ספק שהם בלי קליעת שער זו היתה תוה נישאת חן בעיני אדם, אך מכאן נלמדת החשיבות הגדולה שרואה הקב"ה בכך שאשה תמצא חן בעיני בעלה! עוד בענין זה אמרתי חז"ל, שלא יתביש האדם להיות שושבין אפילו לאנשים פשוטים, משום שאף הקב"ה היה שושבין לאדם! באחת השנים במוצאי פורים, מספר הרב ארלנר, קבלתי שיחת טלפון מאבן ששכרתי שש שנים קודם לכן וקבע את מקום מוריו בבני ברק. האבן בקש לבוא לשוחח אתי ברחיבות. "מתי?" שאלתי, כשראשי עדין כבר עלי מן הסעודה. "עלשאי" הגיעה התשובה. "אולי אפשר לדחות את הענין? נסיתי, אני עדיין מבולבל למדי". אך מעברו השני של הקו הבהיר לי האבן כי מדובר בפקח נפש, ואם בפקח נפש עסקינן, נדחה כל דבר מפניו. הוא הזמין מניית ותוך זמן קצר היה בביתי, יושב מולי, ומבהיר לי את מטרות באו: כבר הרב, אתה שרכת אותו יבין ה' הכל בסדר, מלמד דבר אחד: אין לי ילדים. עשינו כל מה שאפשר, התפללנו וקראנו עשרי שמים ברמזותנו, אך מאומה לא האיל. השנה צץ במחזי רעיון, לגסוע לרשב"י בפורים. סברתי שפורים ורשב"י הם שילוב מיוחד חזק במיוחד של עת רצון במקום המסוגל לתפילה. תכננת שאקום ותיקין לתפילה, כפי שאני נוהג לעשות בכל יום, ובשעה שבע וחצי, לאחר שאסים את התפילה ואת קריאת המילה אסע למירון, ובארבע בע"ה כבר נשוב תורה לסעודת פורים. אולם תכנית לחוד, ומעשים לחוד. בלקרי של פורים התעוררתי בשעה שמונה וחצי בבקר... אין בי יכולת להסביר לרב את האכזבה העצומה, חשתי שכלל איני מסוגל לקום מן המטה! מה יהיה על כל התכניות? האם נחרה עלינו מרת עקרות משמים, עד שמוסכלים את כל נסיונות התפילה שלנו?!... בסופו של דבר הלכתי, כמובן להתפלל, וחזרתי באחת שעה. התאוששתי מעט ונסיתי לתכנן את צעדי מחדש, בהתאם לנתונים העכשוויים. לבסוף שאלתי את אשתי אם היא מסכימה ללכת לאכול את סעודת פורים בבית הדין לבר, ואני אסע למירון. היא הסכימה מיד, ארצה לי בקבוק יין ומנע אוכל ויצאתי לדרך, סעודת פורים אמצא היכן לאכול, קייתי, העיקר שאסע למירון. בשעה שתיים וחצי הגעתי למירון. השענה ראשי על המצבה, ובאותו רגע אא כל ראשתי הטוענים וכל הכאב של שש השנים האחרונות בערוץ למרמור על הבקר שבו אחרתי לקום פרץ החוצה. בכיתי ובכיתי בלי יכולת להפסיק במשך שעות רצופות, וכל אותו הזמן בקשתי מברא העולם: "אנא מנן, תן לי רמז וסימן מה אתה רוצה שאתקן? הלא לי מה הבעיה שבללה נגר עלינו כך!..." לפתע פתאום, תן כדי הבכי שמעתי קול מוכר - את קולך, שמעתי אותך נגש לשמש כשליח עבור במטה!! אתה רוצה לדעת מה עשיתי שם, עמד אותו הרב ארלנר, אספר לך. היתה לי שליחות של מצוה בצפון, ויצלתי את ההזדמנות להכנס למנחה ברשב"י. אך סחתי שכאן במירון אמרים היום על הנסים ואלו אני ירושלמי שבינים זה איני יכול לומר על הנסים כשהגעתי ל"על הנסים", ולא אמרתי, התחילו כולם רמואים לי ואף קראים לעברי "על הנסים", נסיתי להסביר בתנועות ימים תוך כדי תפילה שאני לא אמר זאת היום, אבל אף אחד לא הבין אותי. כשאמרתי השעה כבר היתה מאחזרת ממש, אולצתי לקחת מניית ישראל לירושלים, ובדרך התקשרתי הביתה ובקשתי מרעיתי שתאיריד את הילדים לבית הכנסת. הגעתי בדיק כשהתחילו "ברוכי" ועד לרגע זה אין לי הסבר למהלך כולו! האבן האזין בענין, והמשיך בסיפורי: ברגע שבו שמעתי את קולך הבנתי שמשמים מבקשים לתת לי רמז על ענין שעלי לתקן. הרהרתי מעט, ולפתע נזכרתי, שעל אף שאתה היתת השדכן שלי, מעולם לא שלמנו לך דמי שדכנות, באתי, אפוא, כעת לפרוץ את החוב. הרב ארלנר הניב מיד: "מה פתאום? מעולם לא לקחתו מתלמידי כסף! אני עושה את כל השדכים הללו לשם שמים! איני מסכים שתשתלם לי!". כבר הרב"ד דמעות נראו בעיני האבן, "אני מראש שזה הסימן שהקב"ה שלח לי, ואני מבקש ומתחנן שתקח את הכסף שהבאתי לך". הרהר הרב ארלנר ובעצת אשתי אמר: "יש לי רעיון, בישיבה מרמזים את הספר שאני מוציא, תן אפוא את הכסף לישיבה". "אני רוצה לתת לרב". היה האבן מחויב ברעתי, ולאחר שאותו לו ביטלתי לעשות בכך כל מה שימצא לנכון. בסופו של דבר שלמו דמי השדכנות במלואם באותו יום, ליל ט"ו באדר תשע"א. בדיק תשעה חודשים מאוחר יותר, בט"ז בכסלו תשע"ב, מתקשר האבן שסוף דמעות: כבר הרב, היום נולדה לנו בת...

מחזור חצדיק

זמני שבת פרשת "מקץ"

צאת שבת		חזקת נרות	
תל אביב	ירושלים	תל אביב	ירושלים
5.18	5.17	3.34	3.33
פולחן חמנוח: 3.33			
חזקת נרות: 4.02			
5.51	5.54	4.18	4.18

חפטרה: "רני ושמחי בת ציון"
מברכין החדש

חזלכה השבועית

הלכות חנוכה

א. האבל, אפילו בתוך שבעת הימים, חייב בכל המצוות כולן, לפיכך מדליק נר חנוכה וברכה. ובלילה הראשון של חנוכה מברך בביתו גם ברכת שהחיינו, ומוציא את בני ביתו ידי חובתם. ומיהו בבית הכנסת אין האבל מדליק נרות חנוכה בלילה הראשון, בגלל ברכת שהחיינו שמעורר בקהל הרגשה לא נעימה. ואם אין אדם אחר רוצה להדליק נרות חנוכה בבית הכנסת, נראה לי שהאבל ידליק בבית הכנסת, וגם יברך שהחיינו. [נדלא כמ"ש בספר אדני פז ופ' ז ע"ט, דבכה"ג ידליק האבל ולא יברך שהחיינו]. ובתום ימי חנוכה, ליד הקבר, עד לאחר ימי החנוכה. (בן איש חי פרשת וישב זאת כב)

ב. אבל שחל יום פקודת השנה, י"ב חודש, על אביו או אמו, באחד מימי חנוכה, אסור לו להתענות בחנוכה לכבוד אביו ואמו. ומי שהתענה תענית חלום בחנוכה צריך להתענות יום אחר לאחר ימי החנוכה, לכפר על מה שהתענה בחנוכה, כמ"ש מרן בש"ע (ס' תקסח ס"ה).

(חזון עובדיה)

סיפור השבוע

המשך: ירחמיאל פנה את חומש שמות בפרשת "כי תשא" ובמשך 10 דקות רינתק את בני משפחתו בחיידים גלויים, ובסוף דרשה אמר: "עכשיו עולה בראשי פרוש חסידי מוסלא על המסוק השני בפרשה כי - תשא - את - ראש - בני ישראל... ונתנו - איש - כופר - נפשו - לה'... ולא - יהיה - בהם - נגף - במקור - אבותם". רוצה לומר, שראש של יהודי, כלומר כל יהודי, לעולם לא נעלם. הקב"ה מרים את ראש היהודי ומסייע לו לעבור שטמונות ואסונות, נסיונות קשים ומרים, והכל בזכות הצדקה, כופר הנפש. יהודי הכי מרוחק, שנפל לעמקי הקליפות והתיעוב מסוגל להיבצל מן הנגף והחורבן שנקלע לתוכו, על ידי מטבע קטן של צדקה... "מחצית השקל... בשקל הקדוש", רוצה לומר, גם כשיהודי נשבר והוא רק חצי יהודי, רסס של יהודי, הוא שקל הקדוש, הוא שקול בקדוש מושלם". הבריך ירחמיאל. ר' גדליה הביט בכבוד גדלם ומנמנע. המילים החדות והפולחנות והחירוש המפלגה, פגעו וחילחלו בקירבו "יש תקווה לכל יהודי... אפילו ירחמיאל - שכל כך רוצה לשאול צבי אומר". ר' גדליה קם וחייב את נכדו בחום רב. הוא ביקש סבא-רבה, ר' שמריה נתן, לשאת דברי ברכה. הוא ניאש לזרין באיטיות, ובעודו מוסק, נכנס ללובי המלון גבר מוגלה גלה-קומה חבוש משקפי שמש שחורות ולראשו כיפה עור קטנה. הוא התיישב אל רחוק מהמחלקלים על כורסא עמוקה והביט לעברם בסקרנות. "ישור כוח לגני חתן בר-המצווה ירחמיאל" פנה ר' שמריה נתן. "אצלנו במשפחה, ברוך השם הודי הולך ומתעלה, והחיידים האחרון שלך ירחמיאל ממש נעץ ללב, עד כמה הקב"ה אוהב כל יהודי ויושע את ראשו מן הבוץ ומציול מרדת שחת בזכות הצדקה... שאול צבי!!!" הרים קולו ר' שמריה נתן. "שאול צבי קום ועמוד ליד...!!! כל הקופלמנים הם בעזרת נשים עצרו נשימתם, הם חשבו שנטרפה דעתו של הסבא הישיש. 12 שנים מאז נעלם שאול צבי בארה"ב ולא יצר קשר אפילו לא עם אחי מהם. ר' גדליה הביט באביו משתאה. אביו היה חסיד רציני, עבר ה', שלא פלס מעולם הבלים... "שאול צבי" קום קולו של הסבא "יש אלי יקירי!!!" הגבר גבה הקומה התרומם מעל הכורסא הצרית בלובי וצעד בצעדים גמרצים לעבר ר' שמריה נתן, כשהוא לא מביט לצדדים. השניים התחבקו ארוכות, ור' גדליה ישב מסומר למקומו. הוא לא זיהה את בנו... משקפי השמש, הישיע הקצוץ, ומרחק השנים עשו את שלהם. "אבאג סליחה!!! סבא סליחה!!! אחים שלי סליחה!!! סליחה כל בני המשפחה!!! הן זה הקול הכל כך מוכר של שאול צבי... ר' גדליה חשב שהוא עומד להתעלף, הוא ישב מסומר למקומו. שאול-צבי עדיין לא ניאש אליו. ניתן היה לחתך את האזני ואת הדממה בסכין. "שאול-צבי הוריד את משקפי השמש מעיניו - סקר בעיניים חודשות נענע את בני המשפחה, וביקש לשאת את דבריו. "עוד לא חיבקתי ונישקתי את כולכם, אבל זה יקרה עוד מעט. רק רציני להודי לכם - משפחה אוהבה שלי - שאני חוזר הביתה. שאני רוצה לחזור ולהיות ענף מלבלב במשפחה, ענף נושא מירח בחסידות המועטירה שלנו. אני מבקש סליחה על הברשות ועומות הנפש שטרמתי לכם, אבאג, אבאג, מי יודע כמה דמעות טפחתם עלי, מי יודע כמה לילות לא ישנתם בלילי. אבאג, מי יודע כמה מטענים של צער חונן נשאת על חתך מן המחשבה האיומה אושה שאול-צבי נמצא עכשיו... "אינני יודע מה שמענכם עלי ובטח את לא חונן והמקום לספר בפרטיותי לכם איזה אהבות עברתי בשנים עשרה השנים האחרונות. הייתי רחוק מאד, עשיר בממון אבל עני משפחה. הייתי עסוף בכבוד, אבל כבוד מוחמה. בשיא ההצלחה המדינית שלי, כשהייתי גרם עייף וסחוט, הייתי רואה בחלומי את האדמו"ר מנצח בידיו על השיש, הייתי רואה אותך אבאג מלטף את תלתלי האומר לי שאול-צבי כשתהיה מוכן תודי דבר תורה. "אך לתורת המענועים האכזריות לא יכולתי עדיין לצאת משם... באחד הלילות לפני מספר חודשים מאסתי בחיי, עם כל המשתמע מוכ. חזרתי מהפועה לדירה שלי בקומה ה-127. אתם יכולים להאר לעצמכם מה הכנעתי לעשות לעצמי מן הוצבה הזו... נעמדתי על מעקה המרפסת, הוא אני שומע דמיקה ברלת. נעצרתי. קצומה עצומה הצילה אותי מצער שאין ממנו חזרה. מתחתי דלת והנה בפתח, יהודי מאיך, עם פיאות לבוש כחסידי. מאד רוצה לך אבאג. "אתה איש

מפורסם" אמר לי החסיד "שמעתי עליך שאננה יהודי יהודים הם בעלי חסד. יש לי נכד בן 10 חולה במחלה קשה חקוק ליתוח יקר. השימולים, התרומות, עלות הניתוח, עולים כסף גדול שאין לו אמת. התואיל שמוך לעזור לנו", כך ביקש. "אינני יודע למה, אבל היהודי הוא שבה את ליבי, וביקשתי לנסוע איתו לנכד המאושש במית החולים בבוטון. נכנסנו למחלקה 18, ועל המיטה מחובר למכשירים, שכב הילד אפרים מיטל וולין. ילד יפהפה עם חיוך של מלאך. "אתה הומר המפורסם ג'וני סטיהאט?" הוא פקח זוג עיניים תמרות. "סבא שלי אמר לי שאננה יהודי... אבל יהודי לא צריך להיראות ככה... סליחה" אמר הילד בביישנות. "אני מקווה שלא פגעתי בך, אבל באמת, ככה לא נראה יהודי... נכון סבא? אימה התפללת הבוקר?" הוא שאל אותי בחיך... "שוב סליחה... סבא שלי איש יקר, הוא אוסף תרומות כדי לממן את הניתוח שלי התרומות. אני מאמין שאבאג, אני רוצה להיות תלמוד-חכם, סבא הביטח לי שאם אצליח בלימודים הוא ישלח אותי ללמוד בירושלים בישיבה החסידית הכי חשובה... "יקירי קרנת" הלוחז... "כן אמר לי אפרים מיטל. וזו, כולכם יודעים הישיבה שהם אני למדתי בה בילדותי. "במשך חודשים ערתי את אפרים מיטל. הוא הכניס לחיים שלי אור מיוחד. הוא הזכיר לי את עצמי. שרתי לו את כל המישים החסידיים שהכרתי וזכרתי. בשארית כוחותי הוא שר איתי וענינו אהר. הוא היה כמו חבל הצלה שלי, הוא היה הוד המוסטת שרצתה לחזור אותי הביתה. בטלתי האפקות, בטלתי מישות, ישבתי לידו והתפללתי עם הוריו וסבתי. רציני שיחיה, רציני לשלוח אותו ללמוד בירושלים בישיבה שאני למדתי. רציני כנראה לפנות את הקב"ה ולהחזיר לי נשמה בסכנת-חיים, תמורת הנשמה שלי שכנראה הלכה לאיבוד. ומה אומר לי הילדון הקדוש הזה בטרם נכנס לניתוח להסרת הוודל בראשו "רציני, זה בטח לא השם שלך", נכון שמי המקורי הוא שאול צבי עניתי לו. "הן זה שם יפה. שם יהודי. חבל שאננה לא משתמש בו. אני עכשיו נשבע לקב"ה, אם אני יוצא חי מהניתוח, יותר לא אקרא לך רציני. אקרא לך שאול צבי, רק שאול צבי, בסדר?" אפרים מיטל נכנס לניתוח ומעולם הוא לא כיהן אותי שאול צבי. מעולם!!! אחרי שלושה ימים הוא השיב את שמתו הטהורה אביו שבימים. "אתם לא תאמינו אבל הילד המוסלא הוא החזיר אותי במשוכה. פתאום הרשתי צימאון אדיר שיקרוה לי בשמו המקורי. שאול צבי. כמו שאבא ואמא וזחי קראו לי. מיד אחרי ההלוייה שלו, יצרתי קשר עם סבא ר' שמריה נתן וסיפרתי לו הכל... כן, הוא עשה את ההיאום שאניע לכאן למלון "נוף צפון" בין שחרית למוסף. הוא טוב מבקש סליחה, עברתי נסיון קשה, הייתי אסס, ממש אסס, אבל הקב"ה עשה שהאסס ייע לצמרת ובמרומי ההצלחה המחומה שלו אלי הקב"ה ילד יהודי קטן שייחיה אותי, שהכי חשוב בעולם זה להיות יהודי... סליחה". ענה ארוכה נמשכו החיבוקים והדמעות... אחרי הכל עשה על עצמו ר' שאול צבי קופלמן שליח גדולה ותבקש לעלות חזן לתפילת מוסף. קול הפעמונים שלו הידדה עד מסות ההרים המורמות שבאוסק המחלחל "כתי יתנו לך... מלאכים המוני מעלה... קדוש, קדוש, קדוש". אבא, איתן קלוטס ומאיר פולץ לא זכו להתפלל שם... פרק רביעי: ענן קודר וכבר של שינה אי-קטן רבץ על הידדים קלוטס את פולץ. הם לא יכלו לשאת את העובדה שפולץ אותם מן המניין בבוקר יום השבת, וכבר במצבא שבת, הן שהם אוריים מזוהות וולשים בעולית למון לובי המלון, גמלה ביניהם החלטה ללכת ולשאול רב חשוב, שמבין ענין, שיתן להם תרוץ מניה את הדעה, על מה ולמה הם נאלצו לנעש בבזשת פנים את מנין החסידים הסוגר שבמלון "נוף צפון". איזו חוצפה?! איזו עזות פנים?! הוא דרכה של תורה?! "תראה מאיר" אמר איתן קלוטס ליודו, "יש לי תבדוהג, יודי טוב סיפרתי לך עליו, אחת לשבוע אנו לומדים בצוהנא שיעור מוסר, וכמה הלכות. הוא מבין ענין ולקחתי כהאי שננהל עמו פולמוס בדון. אני ממש מצוי בטלטה רצינית, ואני אפילו שוקל - כמו שאמרתי לך - לבטל את התרומות שלי. אם אלו אנשי תורה, אז זו בדואי לא התורה שלנו..."

המשך בשבוע הבא - באיטיות המובי הרב קומי לוי הי"ד
ניתן לשלוח סיפורים לרב קובי לוי לפקס: 09-8820166

לתרומות:
"חסידי יטן"
03-6182992

איך תורמים?
 מתקשרים לחסידי יטן
 תורמים את שווי המוצר. לחם חלב ונבינה
 המשפחה הנזקקת תקבל קופון
 לקניית לחם חלב ונבינה
 בשווי 1 ש"ח בלבד!

אמץ משפחה נזקקת
תרום "לח"ג" לחם, חלב, גבינה

לחג
 לחם • חלב • גבינה
 בלקף אחד הכסף!

רוצה לאכות את הרבים בהפצת העלון?
 בתרומה של 52 ₪ אתה יכול לאכות אלפי משפחות סדי שבוע
 לתרומות בכל סניף של בנק הדואר חשבון: 3640582 או באשראי ב 03-6182992

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעת...!

לבן שלי היתה דירה מאד בעייתית ובאזור גם מאד בעיתי. המשכיר אמר לו שהוא חייב להשאר שם עוד שמונה חודשים עד סוף החוזה, או שיביא שוכרים חדשים. שום דבר לא הצליח, לא למצא אנשים אחרים ולא שום פתרון אחר. הכל נשאר תקוע. בנתים הזמן עובר והמצב כבר היה בלתי נסבל. עשינו "פדיון נפש" ב"חסדי ינון", ומיד למחרת הפדיון, באו כמה שוכרים חדשים, לא אחד ולא שניים, כמה בבת אחת. זה היה פשוט מדהים. וב"ה התלהבו מהדירה, סגרו חוזה, והשכירו אותה לשנתיים... והפלא העליון, שבני מצא מיד דירה אחרת, דירה טובה כפי שרצה, באזור טוב

מרים-גני תקוה

בתי סבלה מאנמיה, היא לא הרגישה טוב, בלשון המעטה, אבל איך שהוא הטיפול הרגיל לא עזר לה. הזמנתי עבורה "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" ובערך לאחר שלושה שבועות אשפזו אותה בבית חולים, ולאחר בדיקות מקיפות היא קבלה מנות דם, ונמצא הטיפול הנכון. רק אז הבנו איזו סיעתא דשמיא היתה לה, כי היתה ממש בסכנת חיים... הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו...

בעילום שם

בתי גרה בחו"ל, הבת הקטנה שלה בת השנתיים חלתה, היה לה ארבעים מעלות חום, דלקות עינים, שיעול, ליחות, היה לה קשה לנשום. היא לא הפסיקה לבכות, בתי לקחה אותה לבית החולים. שם אמרו לה שזה וירוס וזהו יעבור לה ושחררו אותה הביתה ללא שום טיפול. הבת התקשרה אלי לארץ בלחץ, בחוסר אונים. היא לא ידעה מה לעשות. היא שם לבד במצוקה ואין מי שיעזור חס וחלילה, ואנחנו כאן, חוסר אונים. מיד אחרי השיחה איתה התקשרתי ל"חסדי ינון" ובקשתי לעשות לילדה "פדיון נפש" דחוף. מסרתי את הפרטים שלה ונאמר לי שיעשו את הפדיון על הבקר. למחרת בתי מתקשרת אלי ואומרת לי שבאופן מפתיע הכל נעלם לה, והבת כבר אוכלת ומשחקת... הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו...

מ.ג. מנחם תקוה

היתי נשוי עשרה חודשים וזה לא הלך, לצערנו הרב התגרשנו. לאחר כמה זמן חיפשתי זוג חדש, זה לא היה קל בפעם הראשונה, עד כמה וכמה בפעם השנייה. הפעם לא רציתי לקחת סיכון, אז התקשרתי ל"חסדי ינון" שיעשו לי "פדיון נפש". לאחר כמה זמן פגשתי מישהי, התחתנו ואנו נשואים חמישה חודשים ברוך השם... התקשרתי במיוחד כדי להודות להשם...

בעילום שם

בערב חג סוכות האחרון נתקפתי לפתע בכאבי גב חזקים, וגם כאבים עזים ברגלים. הרגשתי כאילו כל צד ימין שלי משותק. איכשהו הגעתי לרופא, קבלתי זריקות הרגעה וזה לא עזר. הגעתי למצב של סבל ברמה מאד גבוהה ולמצב שלא יכולתי לקום מהמיטה אפילו. בקשתי מבעלי שיעשה לי "פדיון נפש" בארגון "חסדי ינון", והוא אכן התקשר מתישהו בשעות הבקר. ואמרו לו שהפדיון יערך למחרת בבקר... "היא מאד סובלת" אמר בעלי... הסבירו לו שבאותו זמן אי אפשר היה לעשות את הפדיון, אבל שעצם הצדקה כבר עומדת לזכותה, ושבעזרת השם שנבשר בשורות טובות. אמרו, מה נעשה, נמתין. כל עקבה לטובה. והנה זה פלא לאחר שעתיים חבר של בעלי התקשר אלי, שומע מה עובר עלי ואומר לו שיש מישהי בבני ברק שעוסקת במסאג'ים רפואיים, משהו מיוחד. באותו ערב הגעתי אליה. ובסיעתא דשמיא חזרתי חדשה לגמרי. זה עוד לא סוף הספור, לפני כל המצב הזה עשיתי בדיקות שמאד חששתי מהן, ולאחר הפדיון ב"ה קבלנו את התשובות שהכל נעלם כלא היה. אני רוצה להודות לבורא עולם על הנסים... ולכם ארגון "חסדי ינון" שהיתם שליחים נאמנים...

ד. ווי

שז"ת חלכה

מאת הרב"ג שמואל יאיר הי"ד

מחבר ספר "מי לאביהם"
אמרו של "רב ברכת" ו"זכרונות אלוהי"

שאלה: האוכל סופגניה בתוך הסעודה האם צריך לברך עליה?

תשובה: עיי' לראש"ל זצ"ל בחזו"ע חנוכה (עמ' יט) שכתב שסופגניות שנוהגים לאכול בחנוכה, שהובאו באמצע הסעודה, אין לברך עליהם, וטוב להניחן עד לאחר בהמ"ז, ואז יברכו עליהם. [ועיי' ברכ"ה ח"ג עמ' שער]. ונראה שטעמו שפסק שאין לברך עליהם בתוך הסעודה לפי שמרן השו"ע (סי' קסח סי"ג) כתב שבצק שבליילתו עבה, אם בשלה או טגנה אין מברך עליה המוציא, אפילו שיש עליה תוריתא דנהמא ואפילו נתחייבה בחלה, דברכת המוציא אינו הולך אלא אחר שעת אפייה; ויש חולקין ואומרים דכל שתחילת העיסה עבה, אפילו ריככה אח"כ במים ועשאה סופגין ובשלה במים או טגנה בשמן, מברך עליהם המוציא. וירא שמים יצא ידי שניהם, ולא יאכל אלא ע"י שיברך על לחם אחר תחלה. ע"כ וכתב הרמ"א דנהגו להקל לברך עליהם מזונות, ע"ש. ולפ"ז אף שהמנהג לברך עליהם מזונות היינו כשאוכלם בפני עצמם, אבל כשאוכלם בתוך הסעודה אין לברך עליהם דהא איכא מאן דס"ל דברכתם המוציא, וא"כ נפטר דברכת המוציא שברך בתחילת הסעודה. [ואף שבסופגניות שלנו יש סוכר, וא"כ ברכתם מזונות מצד הסוכר שבהם, אפ"ה לא יברך עליהם בסעודה שהא אין בהם את שלשת התנאים, שיהיו מזונות אליבא דכו"ע].

שאלה: האוכל בחנוכה סופגניות יותר משיעור קביעות סעודה [גרי' 216] האם יברך ברכת המזון או ברכת מעין ג'?

תשובה: הנה נודע מחלוקת האחרונים באוכל מעשה קדירה [מיני דגן המבושלים] שיעור קביעות סעודה, אם יברך ברכת המזון או ברכת מעין ג', דיש אומרים שחייב ברכת המזון כדין האוכל פת הבאה בכיסונין שיעור קביעות סעודה. (שו"ת כ"ה, ס"ה כ"ה, פ"ה שו"ת כ"ה, ס"ה כ"ה, פ"ה) מ"י יצחק אהרן קט) אך להלכה הסכמת האחרונים דאף שאכל שיעור קביעות סעודה בכל זאת לא יברך אלא ברכת מעין ג', דדוקא בדבר אפוי מועיל קביעות סעודה, ולא בדבר מבושל או מטוגן. (יבי"א ח"ה או"ח סי' כ"א, חזו"ע עמ' סו).

בואו לקבל מתנות!

חיתמו הוראת קבע

וקבלו מתנות:

תמונת מקורית מהצדיק, נר הבדלה,

גביע הנהרות לקידוש... ועוד..

לפרטים: 03-6182992

לחם - חלב - גבינה

לחג

באלף אחד באבד!

איך תורמים?

מתקשרים לחסדי ינון

↓

תורמים את שווי המוצר: לחם חלב וגבינה

↓

המשפחה הנזקקת תקבל קופון לקניית לחם חלב וגבינה בשווי 1 ש"ח בלבד!

אמץ משפחה נזקקת תרום ל"ח"ב לחם, חלב, גבינה

לתרומות "חסדי ינון" 03-6182992

ארגון "חסדי ינון"

עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זח חוכה שפועל ישועות

פרטים בקו חישועות:

03-6182992

צביה

מספלת מוסמכת מעל 20 שנה
אבחון, יעוץ וטיפול איזון גוף-נפש
רפוי במגוון שיטות טיפול טבעיות
להבראת הגוף והנפש
טיפול בשמנים אתרים, תמציות צמחים, ופרחי באן
לתופעות שונות:
ממתח נפשי, כאבי גב, מחלות חורף,
הפרעות בעיכול ועוד...

עבודת נפש:
מודעות עצמית, חשיבה חיובית,
צמיחה אישית לנשים וילדים

053-3158822